

PROHLÁŠENÍ O VEDENÍ CÍRKVE BIBLE MLUVÍ¹

(červen 2015)

Záměr vedení církve

Záměr vedení církve je přinášet slávu Pánu Ježíši Kristu a Bohu Otci. *“Neboť Bůh není původ neřádu, ale pokoje ...Všecko slušně a podle řádu ať se děje.”* (1 Kor. 14:33, 40)

Vedení církve je k užítku každého věřícího v Těle Kristově, *“[tuto autoritu] nám dal Pán k budování a ne k vašemu srážení.”* (2 Kor. 10:8) *“A On dal některé za apoštoly, některé za proroky, jiné za evangelisty, jiné za pastýře a učitele, pro vybavení svatých, k dílu služby, pro budování těla Kristova, až bychom se sběhli všichni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova,”* (Ef. 4:11-13)

Pastoři a starší musí vést jako služebníci a ne ovládat jako “panovníci”. *“Paster stádo Boží, které při vás jest, opatrujice je, ne bezděky, ale dobrovolně, ne pro mrzký zisk, ale ochotně, Ani jako panující nad dědictvím Páně, ale příkladem jsouce stádu.”* (1 Pet. 5:2-3)

“Ale Ježíš svolal je, řekl: Víte, že knížata národů panují nad nimi, a kteří velící jsou, moci užívají nad nimi. Ale ne tak bude mezi vámi. Nýbrž kdokoli chtěl by mezi vámi býti velikým, budiž služebník váš. A kdokoli kdo by mezi vámi chtěl býti přední, budiž váš služebník; Jako i Syn člověka nepřišel, aby jemu slouženo bylo, ale aby on sloužil, a aby dal život svůj mzdu na vykopení za mnohé.” (Mat. 20:25-28)

Tři principy vedení církve

Věříme ve tři hlavní principy v otázkách vedení církve:

- 1) autonomii lokální církve;
- 2) odpovědnost každého kdo vede, či se podílí na vedení církve dalším duchovním vůdcům;
a
- 3) dobrovolnost podstaty afiliace lokální církve.

Tyto principy jsou dále definovány v GGWO Affiliation Handbook (GGWO afiliační příručka). GGWO afiliováným církvím nediktuje jakou formu vedení církve mají mít, ani pravidla fungování lokální církve. Očekává se nicméně, že každý pastor a kazatel (ordinovaný či licensováný GGWO) bude podléhat v otázkách zodpovědnosti dalším vedoucím a GGWO Ordination Board (Ordinační rada). (více viz. GGWO Affiliation Handbook and Ordination Handbook.)

---

¹ STATEMENT ON CHURCH GOVERNMENT FROM THE AFFILIATED PASTORS OF GREATER GRACE WORLD OUTREACH - The following statement regarding church government was approved by the assembled body of nearly 200 ordained pastors, associate pastors and licensed preachers affiliated with Greater Grace World Outreach of Baltimore, Maryland, during their annual pastors conference in June, 2006.

Zachování tří hodnot

Kromě těchto tří principů, zde uznáváme tři základní hodnoty, které věříme, je důležité prosazovat a chránit v jakémkoliv vedení církve. Jsou to: 1) svoboda, 2) férovost, a 3) otevřenost.

1. Svoboda

Svoboda myšlení a přesvědčení

Členové lokální církve jsou svobodní myslet sami za sebe. Více než to, měli by k tomu být povzbuzováni. Pastor by neměl nutit lidem v církvi svá přesvědčení. Naopak, měl by jim pomáhat k vytváření jejich vlastních přesvědčení před Bohem. Před tím než člověk dospěje ke skutečně vlastním přesvědčením je potřeba mnoho přemýšlení. Proto by měl pastor ohleduplně vést věřící k objevení Boží mysli tím, že jim pomáhá porozumět biblickému učení, hodnotám a principům a jejich uplatňování v životě, a zároveň stále respektuje svobodu myšlení každého věřícího. Ve finále jsou lidé zodpovídají Bohu za svá přesvědčení a ne svému pastorevi. *“Nesluší pak na služebníka Páně vaditi se, ale aby byl přívětivý ke všem, způsobilý k učení, trpělivý, který by v tichosti vyučoval ty, kteří se protiví, zda by někdy dal jim Bůh změnu smýšlení ku plnému poznání pravdy.”* (2 Tim. 2:24-25)

Svoboda zamyslet se a prověřovat kázání a učení pastora

Svoboda věřícího mu dává právo a dokonce povinnost prověřovat vše co pastor káže, prověřovat kázání Božím Slovem a držet se toho co je dobré. *“Všechno přezkoušejte; co je dobré, toho se držte.”* (1 Tes. 5:21) *“A ti byli udatnější nežli Tesalonitští, kteří přijali slovo Boží se vsí chtivostí, na každý den rozvažující písmo, tak-li by ty věci byly.”* (Skutky 17:11) Pastorovo pomazání Duchem Svatým nečiní jeho kázání bezchybným. I když je naplněn Duchem je nedokonalou nádobou. Každý věřící by si měl vyvinout vlastní duchovní rozlišení k přijetí dobrého a pokud je třeba k “vyplivnutí kostí”.

Svoboda v oblasti minoritních doktrín a učení

Pastor který je afiliován s GGWO by měl souhlasit s hlavními doktrínami učenými GGWO (viz. GGWO Statement of Faith in the Affiliation Handbook.) Nicméně panuje svoboda nesouhlasit, ohledně minoritních doktrín. Žádná církev a žádná osoba nemůže tvrdit, že zná veškerou pravdu. Originální myšlení je ku pomoci, tak jak každý věřící vyjadřuje svou část k budování Těla Kristova. Někdy zdvořilý rozdílný názor naopak působí k podporování jednoty. Aby to bylo možné, je důležitá úcta jednoho k druhému, být zdvořilý a cenit si jednoty. Rozdílný názor v minoritních otázkách by neměl vést k zasévání rozkolu. V případech značně rozdílných názorů je někdy lépe, aby se strany dohodly na cestě různými směry.

Svoboda z církve odejít

Věřící má svobodu odejít z lokální církve. Za své osobní rozhodnutí odejít by neměl být zostouzen. Jeho rozhodnutí a jeho právo na činění takového rozhodnutí by mělo být respektováno. Každý věřící má Ducha Svatého a je třeba uznat, že Duch Svatý může některé lidi vést k odchodu.

Hranice delegované autority

Veškerá opravdová autorita je ve finále od Boha. Každý se bude zodpovídat Bohu za své jednání s ohledem na Boží autoritu. V některých případech část autority Bůh delegoval² lidem. Očekává, že všichni lidé tuto autoritu uposlechnou. Nicméně, je důležité pochopit že osobní uposlechnutí těch, kterým byla autorita delegována má své hranice. Například není nikdy správné jít proti Pánu v zájmu poslechnutí jedince s autoritou. *“I povolali jich, přikázali jim, aby nikoli nemluvili, ani neučili ve jménu Ježíšovu. Tedy Petr a Jan odpovídající jim, řekli: Jest-li to spravedlivé před obličejem Božím, abychom vás více poslouchali než Boha, sudťe. Neboť my nemůžeme nemluvití toho, co jsme viděli a slyšeli.”* (Sk. 4:18-20)
“Odpověděl pak Petr a apoštolové, řekli: Více sluší poslouchati Boha než lidí.” (Sk. 5:29)

Za druhé, delegování autority má své hranice. Nikdo nemůže delegovat více autority než má on sám. Stejně tak neexistuje požadavek k uposlechnutí autority v oblastech, kde autorita nebyla delegována. Vedoucí v práci nemá například autoritu diktovat co budu doma jíst k snídani. Pokud se pastor snaží vykonávat autoritu v oblast ve kterých mu nebyla Bohem udělena, jedná se o uzurpování autority. Uzurpovaná autorita není delegovaná autorita. V rámci vedení církve je pastorovi udělena míra autority, ale to mu nedává autoritu v otázkách osobních životů členů církve.

Pastorova autorita coby kazatele

Pastor má také autoritu jako kazatel/učitel Božího Slova. Autorita Slova nevychází z osoby, ale z poselství (toho co je kázáno/učeno) - do té míry do jaké je to přesným odrazem Boží pravdy. To co je mimo přesnou reprezentaci Boží pravdy nemá autoritu Božího Slova. Přestože byla dána pastorovi autorita kázat, to co káže není závazné pokud to není Biblické.

Svoboda věřícího v rozhodování

Pastor nemá delegovanou autoritu v osobních životech členů církve. Člen církve se však může rozhodnout, kvůli osobní důvěře, udělit pastorovi míru autority v oblastech svého života. Není to však stejné jako “delegovaná autorita”. Pastor tuto autoritu nemůže vyžadovat ani by neměl manipulovat věřící k získání takové autority. Člen církve má jednoduše právo tuto míru autority udělit či nikoliv, a toto rozhodnutí je jeho osobní záležitostí s Bohem. Pastor má právo lidem poradit, motivovat je k růstu i je s láskou konfrontovat. Ale člen církve má vždy právo nesouhlasit. V otázkách svých rozhodnutí stojí či padá před Bohem (Řím. 14:4).

Svoboda v dávání financí

Členové církve mají svobodu v otázkách finanční podpory své církve a v jaké výši. Není správné, aby vedoucí církve kontrolovali dávání jednotlivce. Jednotlivý věřící se může svobodně rozhodnout k dobrovolnému veřejnému závazku finanční podpory, ale jedná se o

---

² delegována - dána, propůjčena, udělena

jeho ryze soukromé rozhodnutí před Bohem. Vedoucí církve nesmí vyžadovat, aby jakýkoliv člen církve dával "desátky". Naopak, musí umožnit lidem dávat svobodně a dobrovolně jak se sami rozhodnou. *"Jeden každý jakž uložil v srdci, ne s neochotnou myslí aneb z mušení. Neboť radostného dárce miluje Bůh."* (2 Kor. 9:7)

Svoboda lokálních církví

Církev afiliovaná v rámci GGWO jsou zcela nezávislé, pokud se sami nerozhodnou v omezení své autority³. GGWO nevyžaduje aby tak jakákoliv církev učinila. Dobrovolné omezení autority může přicházet v úvahu zejména v případě zakládání nové církve. Je možné, že taková církev bude mít nedostatek zralých a dospělých vedoucích, což by umožňovalo zcela samostatné vedení.

Svoboda v rámci Afiliace⁴

Afiliace s GGWO je dobrovolný vztah vzájemné důvěry. GGWO podporuje a respektuje nezávislost lokální církve. Každá církev má svobodu vystoupit s afiliací s GGWO. Vystoupení s afiliací nutně neznamená ztrátu pozeňnaní či odměn. O tom rozhoduje Pán. *"Proto nesuďte nic před časem, než by přišel Pán"* (1 Cor. 4:5)

Pokud se církev považuje za afiliovanou s GGWO, musí existovat určitá forma odpovědnosti vůči GGWO, aby bylo zajištěno, že důvera lidí nebude poškozena. Tato odpovědnost se přímo týká mužů ordinovaných a licensovaných GGWO. Nad touto odpovědností dohlíží GGWO Affiliation Council a Ordination Board. Tyto dvě rady GGWO nemají žádnou autoritu nad ostatními lidmi v afiliovaných shromážděních. (Viz. GGWO Affiliation Handbook a Ordination Handbook.)

Svoboda zbožných vztahů

Pastor, který založí a rozvine církev a poté odejde sloužit jinam, bude pravděpodobně mít speciální místo v srdcích věřících toho shromáždění. Měl by ctít pozici nového pastora a nezávislost té lokální církve a zároveň mít svobodu dále sloužit těm do kterých duchovně vkládal.

2. Nestrannost

Nestrannost při vedení církve

"Osvědčujit před obličejem Božím, a Pána Jezukrista, i vyvolených andělů, abys těchto věcí ostříhal bez přijímání osob, nic nečině podle náchylnosti." (1 Tim. 5:21) *"Bratři moji, nepřipojujtež přijímání osob k víře slavného Pána našeho Jezukrista.... Jestliže pak plníte zákon královský podle písma: Milovati budeš bližního svého, jako sebe samého, dobře činíte. Pakliť osoby přijímáte, hřešíte, a zákon vás tresce jako přestupníky."* (James 2:1, 8-9)
Vedení církve by mělo být vykonáváno způsobem, který ukazuje respekt vůči všem členům

---

³ Příkladem takového "omezení" je například převzetí tohoto prohlášení

⁴ přidružení

církve. Blízké vztahy mezi členy lokální církve jsou vůle Boží a manifestace Boží lásky. Tyto vztahy by však nikdy neměli zdegenerovat ve stranění. Lidé v církvi by měli mít důvěru v to, že problémy jsou řešeny férově a nestranně.

Řešení problémů ve vedení církve

Férovost znamená, že problémy se řeší, ne že se ignorují. I když je hojnost milosti a odpuštění, některým záležitostem by nemělo být umožněno pokračovat a neřešit je. Členové církve musí mít prostředí důvěry vůči svým vedoucím. To znamená, že jakýkoliv vážný problém v životě vedoucího (např. zneužívání autority, přetrvávající hříchy) musí být řešen. Církev vysílá smíšený signál tím, že kvituje vedoucího, který žije v rozporu s poselstvím církve.

Férovost vůči obviněným

Férovost musí být i v tom jak se problémy řeší. Pavel silně nabádá (1 Tim. 5:21) k nestrannému jednání s lidmi, kteří upadli do hříchu. Stanovy církve by měli pamatovat na řešení problémů s pracovníkem církve včetně vedoucího pastora, pokud upadl do hříchu. Férovost je tu také vůči těm, kteří jsou obviněni. Obvinění by mělo být dostatečně specifické, aby jeho odůvodněnost mohla být přezkoumána. Vágní, neověřitelná obvinění by neměl být dán prostor. Ježíš řekl, *“Zhřešil-li by pak vůči tobě bratr tvůj, jdi a oznam mu to provinění jen mezi sebou a jím samým. Uposlechl-li by tebe, získal jsi bratra svého. Jestliže by pak neuposlechl, přijmi k sobě ještě jednoho aneb dva, aby v ústech dvou neb tří svědků stálo každé slovo.”* (Mat. 18:15-16) Tyto verše učí, že musí být dodržen náležitý postup. Musí existovat důkaz založený na nestranném prošetření. Vyslechnuty by měli být obě strany sporu.

Férové řešení stížností

Členům shromáždění by mělo být známo jak dát stížnost vůči vedoucím. Věřící má právo oslovit nejdříve daného vedoucího či vedoucí. Pokud ho toto setkání neuspokojí může se obrátit na vedoucího pastora. Pokud ani poté není spokojen má právo celou záležitost předložit starším své církve. I když se ukáže, že jeho stížnost není oprávněná, musí panovat prostředí vědomí, že jeho stížnost bude s respektem prošetřena.

Férovost v obnovení

Férově a nestranně by se také mělo řešit obnovení člena církve nebo vedoucího církve, který upadl do hříchu. Navrácení vedoucího do úřadu vychází z důvěry. Proto, navrácení do úřadu není automatické po změně mysli a nápravě. Navrácení do společenství se zakládá na odpuštění, poté co se záležitost dala do pořádku. Proviněný by měl být obeznámen co se od něj očekává, aby byl přijat do plného společenství, pokud toto společenství bylo přerušeno.

Biblický základ pro vyhýbání se a vyloučení věřícího

Existují případy, kdy vyhýbání se určitému věřícímu je Biblické. *“Vyvrz posměvače, a odejde svada, ano, přestane svár a lehkost (zlehčování, familiérnost).”* (Př. 22:10) *“Vyzývám vás však, bratři, abyste si dávali pozor na ty, kdo působí roztržky a pohoršení proti učení, které jste poznali, a vyvarujte se jich.”* (Řm. 16:17) *“Nyní pak psal jsem vám, abyste se nesměšovali, kdyby kdo, maje jméno bratr, byl smilník, neb lakomec (podvodník), neb*

modlář, neb zlomejce (posměvůček, pomlouvač), neb opilec, neb dráč (rváč, násilník). S takovým ani nejezte.” (1 Cor. 5:11) *“Přikazujeme vám tedy, bratři, ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, abyste se vyhýbali každému bratru, který se chová neukázněně a ne podle ustanovení, které přijal od nás.”* (2 Tes. 3:6) *“Jestliže však někdo neuposlechne naše slovo v tomto dopise, takového označte a nesměšujte se s ním, aby se zastyděl (obrátil).”* (2 Tes. 3:14) *“Sektáře po prvním a druhém napomenutí vyobcuj.”* (Titus 3:10)

Férová pravidla pro vyhýbání se a vyloučení věřícího

Nicméně, vedení církve si musí dát pozor, aby jednalo férově a láskyplně vůči provinivším pokud se v určitém případě rozhodne a vybídne věřící k jednání tímto způsobem. Musí existovat důkaz, že se věřící provinil tím z čeho je obviněn. Čin musí být natolik závažný, aby bylo takové jednání opodstatněné. Vyloučení člověka by nemělo vycházet z přehnané reakce nebo osobní animozity. Obviněný musí být obeznámen s tím co se od něj očekává pro návrat do společenství. Vedení by mělo být k dispozici k vyslechnutí toho člověka. Vztahy jsou však nakonec samozřejmě vždy otázkou vlastního rozhodnutí před Bohem.

Vydání veřejného upozornění

Existují případy kdy má vedení církve právo veřejně upozornit na osobu, hnutí, učení nebo reagovat na falešné obvinění. Musí se postupovat férově. Musí existovat důkaz, že to co je řečeno je pravda.

3. Otevřenost

Otevřenost vůči ostatním věřícím a církvím

“Ale kdo koná pravdu, přichází ke světlu, aby jeho skutky byly zjeveny, že jsou vykonány v Bohu.” (John 3:21) Vedení církve by mělo vykazovat ducha otevřenosti vůči křesťanům z jiných církví – přijmout a oceňovat jejich podíl. To je ukázáno Ježíšovou opravou Janova sektářského postoje v Lukášovi 9:49-50. *“Jan tedy odpověděl: “Mistře, viděli jsme někoho, jak ve tvém jménu vymítá demony, a bránili jsme mu, protože nechodí s námi.” Ale Ježíš mu řekl: “Nebraňte mu. Vždyť kdo není proti nám, je s námi.”* Otevřenost zahrnuje ochotu spolupracovat v modlitbě a evangelizaci s ostatními věřícími a dobré slovo o Boží práci skrze Jeho církev na zemi.

Otevřenost vůči kritice

Vedení církve by mělo být otevřeno naslouchání kritice křesťanů, jak uvnitř shromáždění tak vně - ocenit přínosné a implementovat zlepšovací nápady. Naslouchání kritice ostatních a přijetí toho co je pravdivé je známkou moudrosti. *“Přimlouvej moudrému, a bude tě milovat”* (Př. 9:8b).

Otevřenost v otázkách financí a rozhodování

Vedení církve by mělo být otevřené s ohledem na správu financí a v otázkách důležitých rozhodnutí, které se týkají shromáždění. Vedení církve by mělo předkládat informace o financích. Měli by členům shromáždění umožnit vyjádřit svůj názor a vyslechnout ho. Členové církve mají legitimní zájem v otázkách toho jakým způsobem je církev vedena a jak

využívá své fondy. Mohou projevit zájem vědět, kteří lidé jsou a za co zodpovědní z titulu své funkce, a proč rozhodují o důležitých záležitostech daným způsobem. Přestože v určitých případech mohou nastat legitimní důvody k neposkytnutí některých informací, vedení církve by mělo usilovat o transparentnost a otevřenost.

Otevřenost – forma dobrovolné zodpovědnosti

Otevřenost pomáhá lidem důvěřovat vedení církve. Otevřenost pomáhá členům církve vidět jestli jejich vedoucí jednají jak mají. Otevřenost může být veřejným svědectvím o tom, že hodnoty spravedlnosti jsou zastávány. Transparentnost při vedení je formou dobrovolné zodpovědnosti.

Špatné příklady použití utajení a otevřenosti

Pokud se ve vedení objeví hříchy, utajení nesmí být použito jako způsob jak se vyhnout zodpovědnosti. Nicméně, otevřenost by měla být správně vyvážena diskrétností, ochranou soukromí a zachováním bezpečí. Otevřenost by neměla být použita jako zástěrka pro porušení práva na soukromí, veřejné ponižování a pomlouvání soukromého života. *“Utrhač toulaje se, pronáší tajnost, věrný pak člověk tají věc.”* (Př. 11:13)

V některých zemích musí církve fungovat v utajení. Církve na takovém místě se může z bezpečnostních důvodů rozhodnout určité informace o svém fungování nesdělovat, případně uchovat v utajení svou samotnou existenci.